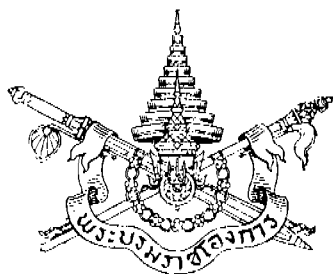

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๔๑๗

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. พิชัย เยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ให้เหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศพระบรมราชโองการว่าด้วยภาษีไม้ขอนสัก แลไม้กระยาเลย ลงวันอาทิตย์ เดือนสี่ แรมแปดค่ำ ปีมจอ ฉศก จุลศักราช ๑๒๓๖

(๒) ประกาศพระบรมราชโองการเรื่องซื้อขายไม้ขอนสัก ลงวันพุธ เดือนเก้า ขึ้นค่ำหนึ่ง ปีวอก ฉศก จุลศักราช ๑๒๔๖

(๓) ประกาศพระบรมราชโองการเรื่องไม้ขอนสัก ลงวันอาทิตย์ เดือนเจ็ด ขึ้นค่ำหนึ่ง ปีกุน นพศก จุลศักราช ๑๒๔๕

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๔๑๕

---

(๔) ประกาศพระบรมราชโองการเพิ่มเติมเรื่องไม้ซุง
สัก ลงวันจันทร์ เดือนสิบเอ็ด แรมค่ำหนึ่ง ปีกุน นพศก
จุลศักราช ๑๒๔๕

(๕) พระราชบัญญัติไม้ซุงและไม้ท่อนที่ดวงตราลบเดือน
ร.ศ. ๑๑๕

(๖) พระราชบัญญัติประกาศการรักษาป่าไม้ ร.ศ. ๑๑๖

(๗) พระราชบัญญัติรักษาต้นไม้สัก ร.ศ. ๑๑๖

(๘) พระราชบัญญัติป้องกันการลักลอบตัดต้นไม้ ร.ศ.
๑๑๗

(๙) พระราชบัญญัติป้องกันการลักลอบหักลากไม้สักที่ยัง
มิได้เสียค่าตอ แลภาษี ร.ศ. ๑๑๘

(๑๐) กฎกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยไม้ไหลลอย ร.ศ.
๑๑๕

(๑๑) กฎข้อบังคับอนุญาตไม้สักใช้ในการปลูกสร้างที่ท่า
ราชการแลการสาธารณประโยชน์ ร.ศ. ๑๑๕

(๑๒) พระราชบัญญัติรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖

(๑๓) กฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีการรักษาป่า พุทธ
ศักราช ๒๔๕๖

(๑๔) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเก็บรวงผึ้ง พุทธศักราช ๒๔๖๔

(๑๕) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเจาะเผาต้นตะเคียนทำซัน ในมณฑลปัตตานี พุทธศักราช ๒๔๖๕

(๑๖) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเจาะเผาทำน้ำมันยาง พุทธศักราช ๒๔๖๕

(๑๗) พระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติพิกัตภายใน ใน พุทธศักราช ๒๔๗๐ ฉะเพาะมาตรา ๔ (ก) และ (ข)

(๑๘) พระราชบัญญัติรักษาป่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๑๙) พระราชบัญญัติควบคุมการทำยางสน พุทธศักราช ๒๔๘๐

(๒๐) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “ป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมายที่ดิน

(๒) “ไม้” หมายความว่า ไม้สักและไม้อื่นทุกชนิด ที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา รวมตลอดถึงไม้ไผ่ทุกชนิด ปาล์ม หวาย ตลอดจนราก บุ่ม ตอ เศษ ปลาย และ กิ่งของสิ่งนั้นๆ ไม่ว่าจะได้ถูกตัด ทอน เลื่อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำโดยประการอื่นใด

๓ (๓) “แปรรูป” หมายความว่า เลื่อย หรือกระทำ ด้วยประการอื่นใดแก่ไม้ให้เปลี่ยนรูปหรือขนาดไปจากเดิม นอกจากการลอกเปลือกหรือตกแต่งอันจำเป็นแก่การชักลาก

๔ (๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว แต่ไม่หมายถึงไม้ที่ได้ทำเป็นเครื่องใช้หรือสิ่งของอื่น หรือ ประกอบเข้ากับเครื่องใช้หรือสิ่งของอื่นแล้ว

(๕) “ทำไม้” หมายความว่า ตัด พับ กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลาก ไม้ในป่า หรือนำไม้ ออก จากป่าด้วยประการใดๆ

(๖) “ไม้ไหลลอย” หมายความว่า ไม้ต้น ไม้หุง ไม้ ก้อน ไม้เสา ไม้เข็ม ไม้หลัก ไม้เหลี่ยม ไม้กระดาน ซึ่ง เป็นไม้หวงห้าม ที่ได้ไหลลอยโดยปราศจากการควบคุม

(๗) “ของป่า” หมายความว่า บรรดาของที่อยู่ในป่า ตามธรรมชาติ คือ

ก. ไม้ รวมทั้งส่วนต่าง ๆ ของไม้ ถ่าน น้ำมัน ไม้
ยางไม้ ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเกิดจากไม้

ข. พืชต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเกิดจากพืชนั้น

ค. รังนก ครั่ง รวงผึ้ง น้าผึ้ง ขผึ้ง มูลค้างคาว

ง. แร่ น้ำมันแร่

(๘) “ไม้พิน” หมายความว่า บรรดาไม้ที่มีลักษณะและ
คุณภาพเหมาะสมที่จะใช้เป็นเชื้อเพลิงยิ่งกว่าจะใช้ประโยชน์
อย่างอื่น

(๙) “ชักลาก” หมายความว่า การนำไม้หรือของป่า
จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งด้วยกำลังแรงงาน

(๑๐) “นำเคลื่อนที่” หมายความว่า ชักลาก หรือทำ
ให้ไม้หรือของป่าเคลื่อนจากที่ไปด้วยประการใด ๆ

(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดโตของต้นไม้
ซึ่งกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ โดยวัดรอบลำต้น
ตรงที่สูง ๑ เมตร ๕๐ เซนติเมตร ตามลำต้นจากพื้นดิน

(๑๒) “ค่าภาคหลวง” หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียม
ซึ่งผู้ทำไม้หรือเก็บหาของป่าจะต้องเสียตามความในพระราช
บัญญัตินี้

(๑๓) “โรงงานแปรรูปไม้” หมายความว่า โรงงานหรือสถานที่ใดซึ่งจัดขึ้นไว้เป็นที่ทำการแปรรูปไม้ รวมถึงบริเวณโรงงานหรือสถานที่นั้น ๆ ด้วย

(๑๔) “โรงค้ำไม้แปรรูป” หมายความว่า สถานที่ที่ค้ำไม้แปรรูป หรือที่ค้ำไม้แปรรูปไว้เพื่อการค้ำ รวมถึงบริเวณสถานที่นั้น ๆ ด้วย

(๑๕) “ตราประทับไม้” หมายความว่า วัตถุใดอันประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้เกิด เป็นรูปรอยหรือเครื่องหมายใด ๆ นอกจากกรูปรอยที่เป็นตัวเลข ไว้ที่ไม้ซึ่งอยู่ภายใต้ความควบคุมแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานป่าไม้ พนักงานป่าไม้ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชกฤษฎีกาหรือประกาศรัฐมนตรีซึ่งกำหนดขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คัดสำเนาประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการกำนัน หรือที่สาธารณสถานในท้องที่ซึ่งเกี่ยวข้อง

หมวด ๑

การทำไม้และเก็บหาของป่า

ส่วนที่ ๑

การกำหนดไม้หวงห้าม ค่าภาคหลวงและขนาดจำกัด

มาตรา ๖ ไม้หวงห้ามมีสองประเภท คือ

ประเภท ก. ไม้หวงห้ามธรรมดา ได้แก่ไม้ซึ่งการทำไม้จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้

ประเภท ข. ไม้หวงห้ามพิเศษ ได้แก่ไม้หายากหรือไม้ที่ควรสงวนซึ่งไม่อนุญาตให้ทำไม้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตในกรณีพิเศษ

มาตรา ๗ ไม้สักในป่าทั่วราชอาณาจักร เป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้อื่นในป่าท้องที่ใด จะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๘ การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนชนิดไม้หรือเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้ามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดไม้ชนิดใดให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใดขึ้นในท้องที่ใด นอกจากท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนด

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๔๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๔๒๕

ตามความในมาตรา ก่อนแล้วนั้นก็ดี ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในมาตรานี้ ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงดังต่อไปนี้

สำหรับการทำไม้สัก ให้กำหนดเป็นราย ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าเมตรลูกบาศก์ละสิบบาท

สำหรับการทำไม้อื่น ให้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามชนิดของไม้เป็นท้องที่ ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าเมตรลูกบาศก์ละสิบบาท

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้ามโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒

การทำไม้หวงห้าม

มาตรา ๑๑ ผู้ใดทำไม้หรือเจาะหรือสับหรือเผาหรือทำอันตรายโดยประการใด ๆ แก่ไม้หวงห้ามในป่า ต้องได้รับ

อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับสัมปทานตามความ
ในพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎ
กระทรวง

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจาก
รัฐมนตรีแล้วจะอนุญาตให้ผูกขาดโดยให้ผู้รับอนุญาตเสียเงิน
ค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่ไม่มีรอยตรา
อนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ เว้นแต่จะได้มีข้อ
ความระบอบอนุญาตไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่า
ขนาดจำกัด นอกจากมีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่
ประทับไว้ หรือมีข้อความระบอบอนุญาตไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงตาม
ที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าก่อนหรือต้นละห้าสิบ
สตางค์เมื่อรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ใน
ท้องที่ใดที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจาก
รัฐมนตรีให้งดเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้า

หรือให้ลดอัตราค่าภาคหลวงล่วงหน้า ลงจาก อัตราที่กำหนดนั้น ก็ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัดนั้น ๆ

การทำไม้สัก ผู้รับ อนุญาต จะต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าตามอัตราที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรี หรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นราย ๆ ไป

การทำไม้พืนหรือทำไม้เผาถ่าน ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงล่วงหน้า

(๒) ต้องชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนค่าภาคหลวงสำหรับไม้นั้นให้ทราบ

ถ้าผู้รับ อนุญาตไม่ชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ไม้นั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้รับ อนุญาตจะได้รับอนุญาตให้ผิดผ่อนการชำระค่าภาคหลวงต่อไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

* มาตรา ๑๕ การชำระค่าภาคหลวงสำหรับไม้หวงห้ามชนิดใด ถ้าผู้รับ อนุญาตขอชำระในเมื่อไม้นั้นได้แปรรูปหรือได้เผาเป็นถ่านแล้ว ต้องชำระตามปริมาตรของไม้แปรรูปหรือถ่านในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวงที่กำหนดไว้สำหรับไม้ชนิดนั้น ๆ

มาตรา ๑๖ ค่าภาคหลวง ล่วงหน้า ทั้งสิ้น ที่ชำระไว้แล้ว ตามความในมาตรา ๑๔ (๑) นั้นให้นำมาหักกลบลบกันกับ ค่าภาคหลวงไม่ที่ทำการออก ยังขาดเท่าใดให้เรียกเก็บจนครบ ถ้าผู้รับอนุญาตทำไม่ออกมาไม่ครบจำนวน ตามใบอนุญาตโดย มิใช่เพราะเหตุสุดวิสัย ซึ่งคำนวณค่าภาคหลวงแล้วยังไม่ถึง จำนวนเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าที่ได้ชำระไว้แล้ว ค่าภาค หลวงล่วงหน้าส่วนที่เกินให้ตกเป็นของรัฐบาล

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ได้ทำไม่ออกมาเลยตามใบอนุญาตโดย มิใช่เพราะเหตุสุดวิสัย หรือกระทำผิดจนถูกเพิกถอนใบ อนุญาต ค่าภาคหลวงล่วงหน้าทั้งสิ้น ให้ตกเป็นของรัฐบาล

มาตรา ๑๗ บทบัญญัติในส่วนนี้ มิให้ใช้บังคับในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่จัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการ บำรุงป่า การค้นคว้าหรือการทดลองในทางวิชาการ

(๒) ผู้เก็บหาเศษไม้ปลายไม้ตายแห้งที่ล้มขนอนนอนไพร อันมีลักษณะเป็นไม้พินซึ่งมิใช่ไม้สักหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ไปสำหรับใช้สอยในบ้านเรือนแห่งตนหรือประกอบกิจของตน

มาตรา ๑๘ การทำไม้หวงห้ามก็ดี ขนาดจำกัดก็ดี อัตรา ค่าภาคหลวงก็ดี ซึ่งได้กำหนดขึ้นไว้แล้วนั้น ถ้ารัฐมนตรี

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๔๒๕

เห็นว่ามีการพิเศษเกิดขึ้น ก็ให้มีอำนาจอนุญาตแตกต่างจาก
ข้อกำหนดเป็นการชั่วคราวได้

ส่วนที่ ๓

การยกเว้นค่าภาคหลวง

มาตรา ๑๕ นอกจากไม้สัก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
อำนาจอนุญาตให้ทำไม้โดยยกเว้นค่าภาคหลวงได้ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้สอยส่วนตัวสำหรับการปลูกสร้างหรือการ
เปลี่ยนแปลงต่อเติมบ้านเรือน ไม่เกินครัวเรือนละสี่สับแปด
บาท แต่ถ้าการปลูกสร้างหรือการเปลี่ยนแปลง ต่อเติมบ้าน
เรือนนั้น เพื่อให้เป็นไปตามแผนผังและแบบก่อสร้างที่ทาง
ราชการได้กำหนดขึ้นไว้สำหรับราษฎร ให้ยกเว้นได้ไม่เกิน
ครัวเรือนละสี่สับบาท

(๒) เพื่อใช้สอยส่วนตัวสำหรับเครื่องมือหรือสิ่งอื่นที่ใช้
ประกอบหรือเกี่ยวเนื่องในการกสิกรรมและการเลี้ยงสัตว์หรือ
การประมงหรือทำไร่เพื่อป้องกันกษัตริย์อย่างละไม่เกินครัว
เรือนละสี่สับสองบาท

(๓) เพื่อการกุศลหรือสาธารณประโยชน์ซึ่งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ได้สอบสวนเห็นสมควรตามปริมาณแห่งความจำเป็น

มาตรา ๒๐ การยกเว้น ค่าภาคหลวง ตามความในมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาอนุญาต ตามควรแก่ความจำเป็น และไม่ให้เกิดครว้ร้อนสะหน่งครั้ง ภายใต้อายุสิบปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตครั้งสุดท้าย แต่ถ้า เป็นการซ่อมแซมสิ่งชำรุด ให้ยกเว้นค่าภาคหลวงได้ไม่เกิน หนึ่งในสี่ของจำนวน ค่าภาคหลวง ที่ได้รับยกเว้น ตามความใน มาตราก่อน และการซ่อมแซมนั้นให้ยกเว้นได้ไม่เกินปีละ หนึ่งครั้ง

บทบัญญัติในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับในกรณีที่มีการชำรุด เสียหายโดยภัยอันตรายอันเป็นเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๒๑ ผู้ที่จะรับประโยชน์ได้ตามความในสองมาตรา ก่อน ต้องเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ห่างจาก ที่ที่จะทำไม้เกินกว่าหนึ่งร้อยกิโลเมตร และต้องรับรองว่าจะ ใช้ไม้ทำประโยชน์ตามที่ได้รับอนุญาตภายใน ราชอาณาจักรไม่ ห่างจากที่ที่ทำไม้เกินกว่าหนึ่งร้อยกิโลเมตร

มาตรา ๒๒ ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามความในส่วนนี้จะใช้ไม้ ในกิจการอื่นใดผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือผิดจาก คำรับรองตามความในมาตรา ๒๑ หรือโอน หรือจำหน่ายไม้ นั้นโดยประการใดหาได้ไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก

พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ หรือได้เสียค่าภาคหลวงตาม
อัตราเสียก่อน ทั้งนี้ไม่หมายถึง การใช้เศษไม้ที่เหลือเพื่อ
กิจการส่วนตัว

มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับอนุญาตตามความในส่วนนี้ต้องใช้ไม้
ทำประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ให้เสร็จภายในกำหนด
สองปี นับแต่วันใบอนุญาตสิ้นอายุ มิฉะนั้นผู้รับอนุญาตต้อง
เสียค่าภาคหลวงตามอัตราในจำนวนไม้ที่ยังไม่ได้ใช้ทำประโยชน์
และต้องชำระให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่
ระยะเวลาดังกล่าววันสิ้นสุดลง

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการจังหวัด โดยอนุมัติจากรัฐมนตรี
มีอำนาจประกาศเว้นไม้หวงห้ามบางชนิดจากการอนุญาตโดย
ยกเว้นค่าภาคหลวงหรือกำหนดปริมาณและชนิดไม้ที่จะพึง
อนุญาตให้ทำไม้ได้โดยยกเว้นค่าภาคหลวงตามความในส่วนนี้

ส่วนที่ ๔

ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม

มาตรา ๒๕ ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามซึ่งบุคคลทำไม้หรือเจาะ
หรือสับหรือเผาได้โดยไม่ต้องรับอนุญาต รวมทั้งถ่านที่เกิด
จากไม้ นั้น เมื่อผู้ใดนำถ่านป่าไม้ต้องเสียค่าภาคหลวง

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บุคคลนำ
เศษไม้ ปลายไม้ หรือไม้ฟัน ล่วงด่านป่าไม้ไปเพื่อใช้สอย
ในบ้านเรือนแห่งตน

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา กำหนด อัตราค่าภาคหลวงสำหรับ ไม้หรือถ่าน ที่ต้อง
เสียบตามความในมาตรา ก่อนขึ้นไว้จะเพาะด่านป่าไม้ได้ แต่
อย่างสูงต้องไม่เกินเมตรลูกบาศก์ละสองบาท

ส่วนที่ ๕

ของป่าหวงห้าม

มาตรา ๒๗ ของป่าอย่างใดในท้องที่ใดจะให้ เป็นของป่า
หวงห้าม ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนของป่าหวงห้ามที่
ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดของ
ป่าอย่างใดให้เป็นของป่าหวงห้ามขึ้นในท้องที่ใด นอกจาก
ท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดตามความในมาตรา ก่อน
แล้วนั้นก็ดี ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ ผู้ใดเก็บหาของป่าหวงห้าม หรือทำอันตรายด้วยประการใด แก่ของป่าหวงห้ามในป่า ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับสัมปทาน ตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องเสียค่าภาคหลวงกับทั้งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผู้ขาคโดยให้ผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม่เกินร้อยละสิบแห่งราคาตลาดในราชอาณาจักร ซึ่งเฉลี่ยจากราคาแห่งของป่าหวงห้ามอย่างนั้น ๆ

มาตรา ๓๑ ในท้องที่ใดที่ได้กำหนดรองฝั่งเป็นของป่าหวงห้าม ห้ามมิให้ผู้ใดแม้จะเป็นผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานเก็บหาของป่าก็ตาม ตัดหรือโค่นต้นยวนฝั่งหรือ

ต้นไม้ที่ฝังจับทำรังอยู่ หรือทำอันตรายด้วยประการใดแก่ต้นไม้ที่กล่าวแล้วโดยไม่จำเป็นแก่การเก็บหารวงผึ้ง

มาตรา ๓๒ บทบัญญัติในส่วนนี้มิให้ใช้บังคับในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการบำรุงป่า การค้นคว้า หรือการทดลองในทางวิชาการ

มาตรา ๓๓ การเก็บหาของป่าหวงห้ามก็ดี อัตราค่าภาคหลวงก็ดี ซึ่งได้กำหนดขึ้นไว้แล้วนั้น ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่ามีกรณีพิเศษเกิดขึ้น ก็ให้มีอำนาจอนุญาตแตกต่างจากข้อกำหนดเป็นการชั่วคราวได้

หมวด ๒

ตราประทับไม้

มาตรา ๓๔ ตราประทับไม้ของรัฐบาลที่ใช้ประทับเพื่อความหมายใด จะให้มีลักษณะอย่างใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ ตราประทับไม้ของเอกชน จะใช้ประทับไม้ได้ต่อเมื่อเจ้าของตราได้นำจดทะเบียนและได้รับอนุญาตแล้ว การจดทะเบียน การรับอนุญาต พร้อมทั้งเงื่อนไขในการใช้ และค่าธรรมเนียมในการนั้น ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ทรายประทับไม้ของเอกชน ถ้าหากสูญหาย
ไปโดยเหตุใด เจ้าของทรายประทับไม้นั้นต้อง แจ้งความต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือภายใน กำหนดเวลา ไม่เกิน หก
สิบวันนับแต่วันรู้ถึงการสูญหายนั้น

มาตรา ๓๗ ในกรณีฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้า
ไม้ใดมีรอยทรายประทับไม้ของเอกชนปรากฏอยู่ ให้สันนิษฐาน
ไว้ก่อนว่า เจ้าของตรานั้นเป็นผู้กระทำการฝ่าฝืน

หมวด ๓

ไม้และของป่าเคลื่อนที่

ส่วนที่ ๑

การนำเคลื่อนที่

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติในส่วนนี้ให้ใช้บังคับถึงการนำไม้
หรือของป่าเคลื่อนที่ต่อไป ภายหลังที่

(๑) นำไม้หรือของป่าที่ทำออกตามใบอนุญาตไปถึงที่อัน
ระบุไว้ในใบอนุญาตแล้ว

(๒) นำไม้ที่ทำออกโดยไม่ต้องรับอนุญาตไปถึงด่านป่า
ไม้ด่านแรกแล้ว

มาตรา ๓๙ ผู้ใดนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ต้องมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วย ตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ผู้ใดนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ล่วงด่านป่าไม้ ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำด่านนั้น พร้อมทั้งแสดงใบเบิกทางกำกับไม้หรือของป่าที่นำมานั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตเป็นหนังสือให้ผ่านด่านได้แล้ว จึงให้นำไม้หรือของป่านั้นไปได้

การอนุญาตนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติโดยมิชักช้า

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ในระหว่างเวลาดังแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติแห่งสองมาตราก่อน มิให้ใช้บังคับในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีข้อกำหนดอย่างอื่นในสัมปทาน ใบอนุญาตหรือใบเบิกทาง

(๒) เมื่อทบวงการเมืองใด ได้ตกลงกับกรมป่าไม้ไว้เป็นอย่างอื่น

(๓) เมื่อเป็นการกระทำของผู้ได้รับอนุญาตทำการเก็บไม้ไหลลอยได้ เก็บไว้ เพื่อส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำสถานีตรวจรับ และ รักษาไม้ไหลลอยตาม ความใน พระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

การควบคุมไม้ในลำน้ำ

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด เขตต์ ควบคุมไม้ในลำน้ำ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายในเขตต์ที่รัฐมนตรีกำหนดตาม ความในวรรคก่อน ห้ามมิให้ผู้ที่มีเจ้าของไม้หรือได้รับอำนาจจากเจ้าของไม้เก็บไม้ไหลลอย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอย ต้องทำการเก็บและรักษาไม้ตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยได้แล้ว ให้มอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

มาตรา ๔๕ ทุกปีในเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนสิงหาคม เมื่อมีไม้ไหลลอยมาตกอยู่ใน ความ ครอบครอง ของ พนักงาน

เจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศโฆษณาให้เจ้าของ เรียกเอาภายในเวลากำหนด แต่มิให้กำหนดน้อยกว่าเก้าสิบ วัน นับแต่วันประกาศ

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้คนไม่ไหลลอยให้แก่ผู้ที่มี อ่างสิทธิในไม้เนื้อ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พอใจในหลักฐานที่ ผู้นั้นนำมาแสดง ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเป็นอย่างอื่นและ ผู้อ่างสิทธิไม่พอใจในคำสั่ง ผู้นั้นต้องไปร้องต่อศาลภายใน กำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ ถ้าไม่ร้องภายในกำหนดผู้นั้นหมดสิทธิว่ากล่าว ต่อไป

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลมิได้สั่งแสดงว่าผู้ใด มีกรรมสิทธิในไม้เนื้อ ให้ไม้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๖ ผู้มีสิทธิได้รับไม้คนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องชำระค่ารางวัลแก่ผู้รับ อนุญาตเก็บไม้ไหลลอย และ ค่าธรรมเนียมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอัตราที่กำหนดใน กฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่มีผู้สิทธิได้รับไม้คนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จ่ายรางวัลให้แก่ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหล ลอยโดยอัตราเดียวกัน

หมวด ๔

การควบคุมการแปรรูปไม้

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่ใดให้เป็นเขตต์ควบคุมการแปรรูปไม้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกาศนั้นให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศ

มาตรา ๔๘ ภายในเขตต์ควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงก้ำไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปเป็นจำนวนเกิน ๐.๒๐ เมตรลูกบาศก์ไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะทำการแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงก้ำไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองเกิน ๐.๒๐ เมตรลูกบาศก์ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

✦ มาตรา ๕๐ บทบัญญัติแห่งสองมาตราก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพียงเลื่อย ตัด ถัด หรือถากซ่อมไม้ เพื่อทำเป็นซุงท่อนไม้ เหลี่ยม โกลน เสาถาก หมอนรถ หรือ เพื่อทำฟัน ทำไม้เผาถ่าน ถ้าหากได้กระทำการนั้น ๆ ก่อน นำเคลื่อนที่จากตอไม้ หรือจากสถานที่ซึ่งกำหนดไว้ในใบอนุญาตทำไม้นั้น

(๒) การแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุงหรือไม้ท่อน อันมิใช่เพื่อการค้า

(๓) การแปรรูปไม้ที่ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงตามความ ในมาตรา ๑๕

(๔) การมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง โดยผู้ครอบครอง พิสูจน์ได้ว่ามีไว้เพื่อการปลูกสร้างหรือซ่อมแซมโรงเรือน

(๕) การแปรรูปไม้ ค่าไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง อันมิใช่ไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้ หรือตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป จะมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง หรือจะกระทำการแปรรูปไม้ หรือนำไม้เข้ามาในโรงงานแปรรูปไม้หรือโรงค้ำไม้แปรรูปได้แต่เฉพาะ

(๑) ไม่ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงเสร็จสิ้นแล้ว หรือที่ได้
รับอนุญาตให้ทำการ แปรรูปได้ก่อนชำระค่าภาคหลวง โดยมี
รอยตราอนุญาตประทับไว้แล้ว

(๒) ไม่ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้ทำไม้ โดยยกเว้น ค่าภาค
หลวง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตรายกเว้นค่าภาค
หลวงไว้แล้ว

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้ใน
ระหว่างเวลาดังแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

มาตรา ๕๓ เพื่อที่จะดูว่าผู้รับอนุญาตตามความในหมวด
นี้ได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ พนักงานเจ้า
หน้าที่มีอำนาจตรวจการแปรรูปไม้ และกิจการของผู้รับ
อนุญาตได้ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและตอบ
คำถามแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

หมวด ๕

การแผ้วถางป่า

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแผ้วถางป่าที่ยังไม่เคยถูก
แผ้วถางในพื้นที่นั้นมาแต่ก่อนเลย หรือที่ได้เคยถูกแผ้วถาง

มาแล้ว และได้ทิ้งร่างมาเกินสิบปี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดครอบครองป่าที่ได้ถูกแผ้วถางโดยฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งมาตราก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลนั้นเป็นผู้แผ้วถางป่านั้น

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะโอนได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ถ้าผู้รับอนุญาตตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกจะทำการแทนตามใบอนุญาตนั้นต่อไปก็ได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันผู้รับอนุญาตตาย และถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะทำการแทนต่อไปอีก ต้องยื่นคำขออนุญาตก่อนกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วได้สิ้นสุดลง

มาตรา ๕๗ ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดให้คนงานหรือผู้รับจ้างซึ่งทำการตามที่ได้รับอนุญาตมีใบคู่มือแสดงฐานะเช่นนั้น ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๔ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัติ
นี้ให้เป็นไปตามแบบและข้อกำหนดในกฎกระทรวง และใน
กรณีเฉพาะเรื่อง ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะกำหนดให้ผู้รับ
อนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีกก็ให้มีอำนาจกำหนดได้
พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ต่ออายุใบอนุญาตที่ได้
ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๕๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบ
อนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้มีกำหนดเวลา
ไม่เกินหกสัปดาห์ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตกระทำผิดต่อ
พระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือกระทำผิดต่อข้อกำหนด
ในใบอนุญาต

มาตรา ๖๐ เมื่อได้มีคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พัก
ใช้ใบอนุญาตแล้ว ผู้รับอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตนั้น
นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่จนกว่าจะครบ
กำหนดเวลาการพักใช้ใบอนุญาต หรือจนกว่ารัฐมนตรีจะได้
สั่งให้เพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
ตามความในมาตรา ๕๕ นั้น ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้มี
อำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียได้

การเพิกถอนใบอนุญาตนั้น ผู้รับอนุญาตไม่มีสิทธิเรียกคืนเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ได้ชำระไว้แล้วเนื่องจากการรับอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งไม่อนุญาตตามคำขอของบุคคลใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา ๕๕ บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลมีอำนาจให้สัมปทานในการทำไม้ชนิดใดหรือเก็บหาของป่าอย่างใดในป่าใดโดยมีขอบเขตต์เพียงใด และในสัมปทานนั้นจะให้ มีข้อกำหนดและเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

รัฐบาลมีอำนาจให้ผู้รับสัมปทานเสียเงินค่าภาคหลวงตามอัตราที่รัฐบาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินอัตราอย่างสูงที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และจะให้ผู้รับสัมปทานเสียเงินแก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐบาลจะกำหนดอีกก็ได้

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ที่เกี่ยวกับความผิดอาญาให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๕ เพื่อบำบัดภัยอันตรายซึ่งมีมาเป็นสาธารณะโดยฉุกเฉินแก่ไม้หรือของป่าในป่าใด พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานในป่านั้น หรือป่าที่ใกล้เคียง รวมทั้งคนงานหรือผู้รับจ้างของผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานให้ให้ความช่วยเหลือด้วย แรงงาน หรือสิ่งของตามที่จำเป็นแก่กรณีนั้นได้

มาตรา ๖๖ การโอนไม้หรือของป่าที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทาน กระทำก่อนที่ได้ชำระค่าภาคหลวง หรือก่อนที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ จะยกขึ้นเป็นข้ออ้างเพื่อใช้แก่เจ้าพนักงานหาได้ไม่

มาตรา ๖๗ ให้รัฐมนตรีตั้งด่านป่าไม้และกำหนดเขตต์แห่งด่านนั้น ๆ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๘ บรรดาหนี้ค่าภาคหลวงสำหรับไม้หรือของป่าที่ค้างชำระ อยู่ให้ถือว่า เป็นหนี้ค่าภาษีอากรที่ค้างชำระแก่

รัฐบาล และให้รัฐบาลทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้โดย
มีบริมสิทธิสามัญอย่างเดียวกับ ค่าภาษีอากรตามบทบัญญัติ
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยัง
มิได้แปรรูปกับทั้งมิได้มีรอยตราค่าภาคหลวงประทับไว้ เว้นแต่
จะพิสูจน์ได้ว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้าจำนวนไม้เกินยี่สิบตัน
ก็ดี หรือจำนวนเนื้อไม้เกินสี่เมตรลูกบาศก์ก็ดี ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๐ ผู้ได้รับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่าย
หรือช่วยพาเอาไปเสียให้พ้น ซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้ว
ว่าเป็นไม้หรือของป่าที่มิผู้ได้มาโดยการกระทำผิดต่อบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ มีความผิดฐานเป็นตัวการในการกระทำผิด
นั้น

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๔๔๗

มาตรา ๓๑ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ วรรค ๑ มาตรา ๔๔ วรรค ๒ หรือมาตรา ๕๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๓๒ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้าจำนวนไม่เกินยี่สิบต้นก็ดี หรือจำนวนเนื้อไม่เกินสี่เมตรลูกบาศก์ก็ดี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๔ บรรดาไม้หรือของป่าอันได้มาหรือมีไว้เนื่องจากการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

หมวด ๘

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินจำนวนอย่างสูงที่กำหนดไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๖ สัมปทานและใบอนุญาตที่ได้ออกให้แก่บุคคลใดเพื่อทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นสัมปทานและใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่กำหนดอายุของสัมปทานและใบอนุญาตนั้น

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๔๔๕

มาตรา ๗๑ บรรดาตราประทับไม้ของเอกชนที่ได้จดทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียมไว้แล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปมีกำหนดร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าของตราประทับไม้ของเอกชนประสงค์จะใช้ตรานั้นต่อจากนั้นไป ต้องนำไปขอจดทะเบียนใหม่ตามความในพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนอีก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอเพื่อการใด	ฉบับละ	๐.๐๕ บาท
(๒) การอนุญาตเจาะต้นตะเคียน ทำซันหรือเจาะต้นสน เอายาง คิดเป็นรายต้น	ต้นละ	๐.๒๕ บาท
(๓) การอนุญาตเจาะเผาต้นยาง ทำน้ำมันยางหรือเจาะเอายาง เยลตอง คิดเป็นรายต้น	ต้นละ	๐.๑๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเก็บรังผึ้ง	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๐.๒๕ บาท
(๖) ใบคู่มือคนงาน หรือผู้รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ	๐.๐๕ บาท
(๗) ใบเบิกทาง		
ก. ไม้สัก	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
ข. ไม้อื่น ๆ	ฉบับละ	๐.๑๐ บาท
(๘) การอุทธรณ์		
ก. เรื่องการขอตั้งโรงงาน แปรรูปไม้หรือการขอ ตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ครั้งละ	๑๐.๐๐ บาท

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๔๕๑

ข. เรื่องอื่น ๆ ครั้งละ ๑.๐๐ บาท

(๘) ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้

ของเอกชน ครั้งละ ๑๐.๐๐ บาท

(๑๐) สัมปทานการทำไม้ ระบุใบละ ๑๐๐.๐๐ บาท

(๑๑) สัมปทานการเก็บภาษีของป่า ระบุใบละ ๑๐.๐๐ บาท